

udført —, at benytte den Leilighed, som Udførelsen giver til at skaffe Kræfter til foreløbigt Brug, og derved tillige Kræfter, som i Krigstid kunne bruges med en vis Kyndighed og Indsigt i Forhold som de, hvor vi i sidste Krig maatte benytte os af i slige Forhold ganske raare og ukyndige Folk. Herimod indvender man, at det skulde være vanskeligt, og at Stillingsvæsenet skulle lægge Hindringer i veien; naar man ordner Stillingsvæsenet paa en passende Maade, og disse Mænds Stilling engang for alle er saaledes betegnet, at de vide, at de, ved at gaae ind i de underordnede Poster under Administrationen og gjøre deres Pligt der, faae en saadan Forfremmelse, at de, naar de blive indkaldte igen, ere i en høiere Stilling og blive brugte mere i Genhold til det, som deres almindelige Kræfter gjøre dem stikede til, saa vil der være en stor Mængde Mennesker, der ikke gjør Brug af Stillingsretten, fordi Ingen giver sine Penge ud, uden at han vil have Noget for dem, som er Noget værd, men det har ikke den Værd at frigjøre sig for et Arbeide mod selv kun en lille Betaling et Aar igennem i Forretninger af denne Art, naar derved kan vindes en Indsigt og en Brugbarhed, som kan komme Bedkommende til gode, og som ogsaa kan komme til gode ved Forfremmelse i selve Ministeriet, thi vi have seet Folk forflyttes fra Krigsreserven ind i Ministeriet. Det vil skaffe Folk nok derhen, der er ingen praktiske Vanskeligheder fra den Side, det gælder kun om at laane en velvillig Haand til den Udvikling, som er nødvendig, hvor en lille Stat skal være fattet paa i Krigstid at kunne udvikle store Kræfter, medens den i Fredstid ikke hver Dag kan lægge 2200 Rbd. til. Jeg er fuldkommen overbevist om, at dette kan lade sig gjøre, fordi jeg har seet det gjøres, og gjøres med Held paa flere forskellige Steder. Jeg troer, at jeg paa denne Maade har mødt enhver af Krigsministerens Indsigelser; havde han stillet dette Ændringsforslag saaledes: 1000 Rbd. til at afholde Udgifter, som følge med Bogholderiets Overgang til en anden Skikkelse, saa skulde jeg, skøndt jeg ikke troer, det var absolut nødvendigt, dog ikke have afholdt mig fra at give min Stemme dertil; men, naar vi

her, kort efter en Armeereduction, hvor der af Krigsministeriet lønnes en Mængde Personer ud over det Tal, som planmæssigt skal være dertil, vil danne nye Embeder, og det efter min Overbeviisning, fordi man ikke vil benytte de Kræfter, man har til Afbenyttelse, saa siger jeg, maae vi sætte os derimod; thi, naar vi ikke finde et Middel til at begrænse Krigsministeren, saa drives han fremad af en Magt, som han ikke selv mærker, fordi den daglig og daglig ytrer sig paa ham. Der faldt en Udtæring fra Krigsministerens egen Mund, som jeg beder de Herrer lægge Mærke til; Krigsministeren sagde: vi maae enten have flere Personer, eller de maae betales bedre, eller ogsaa sagde han: naar man ikke vil betale dem bedre, saa maa man give flere Personer. Deri ligger et Beviis for, at de nuværende Personer ikke gjøre Alt, hvad de kunne gjøre, thi, naar de gjorde Alt, hvad de kunde gjøre, saa kunde de ikke komme til at gjøre Mere, derved at de bleve betalte bedre. Men vi maae have den Overbeviisning, at Staten betaler hver Mænds fulde Arbeide for Alt, hvad han i den Retning kan præstere; derfor gives der ham Udset til Forfremmelse og Pension, og den, som ikke kan finde sig i at leve i Statens Tjeneste under disse Vilkaar, bør vi ikke holde paa. Jeg har den fulde Overbeviisning, at for Enhver, som paa den Maade bliver afstakket, fordi han ikke mere har Lyst til, under disse haarde Vilkaar, at være i denne Tjeneste, skal der stille sig 10, imellem hvilke Krigsministeren skal finde flere, der ere fuldt saa gode som den, han har afstakket, og, dersom der ikke udenfor kan findes nye Kræfter, der vare ligesaa gode som de gamle, der vare deri, saa vilde jo det, at ganske nye Kræfter, der have været inddragne i Ministeriet, ere komne hurtigt til nye Poster, være en Uret mod dem, som tidligere have været der. Jeg er nu overbevist om, at Enhver er færdig sin Ret, men saa ligger deri ogsaa et Beviis for, at der udenfor Krigsministeriet gaar mange Kræfter, som prøvede og forsøgte, vilde være langt bedre end de, som sidde fast deri, og som, efter Ministerens egen Udtalelse, ikke synes at ville yde fuldt Arbeide, fordi de ikke synes, Betalingen er god nok. Vi skulle absolut ikke